

Ironia i wartości

W pracy doktorskiej zależało mi na stworzeniu obiektów nawiązujących do słynnego obrazu Eugène Delacroix *Wolność wiodąca lud na barykady*. Dzieło słynnego artysty doby romantyzmu zaintrygowało mnie już wiele lat temu. Wielokrotnie malowałam ludzi manifestujących w przestrzeni publicznej. W pracy doktorskiej również skupiam się na problemie rewolucji, manifestacji. Postanowiłam zbadać samą dyscyplinę sztuki. Całą swoją uwagę skupiłam na problemie relacji między ideą przewrotu a formą plastyczną. Stwierdziłam, że najbardziej rewolucyjne dla świata sztuki okazały się koncepcje nowoczesności. Kiedy zauważyłam, że obraz *Wolność wiodąca lud na barykady* w swojej treści przedstawia rewolucję, natomiast formalnie pozostaje klasycznym przedstawieniem malarskim o typowej kompozycji, postanowiłam obraz zmienić w awangardowe dzieło, zarówno w treści, jak i w formie. Konsekwencją rewolucyjnych koncepcji nowoczesności było m.in. pojawienie się sztuki nieprzedstawiającej, dlatego postanowiłam stworzyć pracę doktorską w tej konwencji. Inspirujący okazał się dla mnie radykalny ruch artystyczny, który kładł silny nacisk na abstrakcję geometryczną w sztuce i proklamował pojęcie sztuki konkretnej. Podążając tym tropem, zaabsorbowała mnie amerykańska sztuka, głównie w wydaniu Franka Stelli. Najważniejszy stał się przedmiot artystyczny. Przedmiot sam w sobie. Sztuka jako rodzaj manifestu nieideologicznego, niepolitycznego, raczej uniwersalnego, ale jednak wciąż manifestu. W ten sposób dotarłam do sztuki minimal artu. Rewolucja w myśleniu o formie artystycznej moim zdaniem dokonała się właśnie w dziełach artystów minimal artu. Mój projekt stanowi manifest-wspomnienie sztuki awangardowej. Sztuki, która coś neguje, coś podważa, ale w intencji chce coś istotnego pokazać. Sztuka modernistyczna ma w sobie powagę, która jest ujawniana niekiedy poprzez żart, ironię. Praca doktorska jest poniekąd postulatem, aby sztuka na powrót ode-rwała się od rzeczywistości w inną nadnaturalną przestrzeń, przestrzeń sztuki, gdzie zaczyna być poważna i znacząca. Przestaje być wtedy jedynie przedmiotem artystycznym, staje się obiektem sztuki.

Irony and values

In my doctoral thesis, I wanted to create objects referring to the famous painting by Eugène Delacroix. *Liberty Leading the People* The work of the famous Romantic artist intrigued me many years ago. I have painted people manifesting in public space many times. In my doctoral dissertation I also focus on the problem of revolution and manifestation. I decided to explore the art discipline itself. I focused all my attention on the problem of between the idea of revolution and artistic form. I found that the concepts of modernity were the most revolutionary for the world of art. When I noticed that the painting *Liberty Leading the People* shows the revolution in content, but formally remains a classic representation of a typical composition of the painting, I decided to change the image of the avant-garde work, both in content and in form. The consequence of revolutionary concepts of modernity was, among others the appearance of non-representational art, which is why I decided to create a doctoral dissertation in this convention. Inspirational for me was the radical artistic movement, which put a strong emphasis on geometric abstraction in art and proclaimed the concept of concrete art. Following this lead, I was absorbed by American art, mainly by Frank Stella. The artistic subject became the most important, a subject in itself. Art as a kind of non-ideological, non-political, rather universal, but still manifesto. In this way I came to the art of minimal art. In my opinion, the revolution in thinking about artistic form took place in the works of minimal art artists. My project is a manifesto-memory of avant-garde art. Art that negates something, undermines something, but intends to show something important. Modernist art has a seriousness that is sometimes revealed through joke and irony. The doctoral dissertation is a postulate that the art should separate from reality into another supernatural space, art space, where it becomes serious and meaningful. It stops being only an artistic object and becomes an object of art.